

Gemeenschappelijke Position Paper

IMPLEMENTATIE

Programma van Actie

VN Internationaal Decennium voor Mensen van Afrikaanse afkomst

**Civiel society, Niet Gouvernementele Organisaties,
Netwerken en Experts over mensen van
Afrikaanse afkomst**

6 november 2014

WOORD VOORAF

Op 10 december a.s. (Internationale Mensenrechten Dag) zal tijdens de 69^e sessie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in New York, de plechtige launching van het VN Internationaal Decennium voor mensen van Afrikaanse afkomst plaatsvinden.

De missie van het Decennium is samengevat in de titel van het Decennium te weten: *‘Erkenning, Rechtvaardigheid en Ontwikkeling’*. Een titel die de thema’s omvat waarop het Decennium is gericht. De hoofddoelstelling is dat mensen van Afrikaanse afkomst over de hele wereld, in alle regio’s en landen, het volledig genot ervaren van alle rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, als erkend in de universele verklaring van de rechten van de mens, het Internationaal Verdrag betreffende de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie evenals andere relevante internationale en regionale mensenrechteninstrumenten.

De beraadslagingen over het VN Actie Programma in de verschillende VN organen¹ hebben ruim drie jaar in beslag genomen. Van de zijde van de Civiel Society NGO’s, waaronder de Pan Afrikaanse Bewegingen over de hele wereld, is vanwege het grote belang van het Decennium voor de achterbannen, gebruik gemaakt van de inspraak momenten om de VN in beweging te houden.

In Nederland is de DDPa Monitoring & Coördinatiegroep², sinds de VN Wereld Anti Racisme Conferentie, Vreemdelingenhaat en aanverwante Onverdraagzaamheid in 2001, mede namens de achterban(nen), constant in actie geweest. Op verschillende momenten is bij de verantwoordelijke Nederlandse autoriteiten aandacht gevraagd voor de implementatie van de DDPa 2001, de DRC³ 2009 en aanverwante resoluties. Verschillende strategieën zijn er in de afgelopen 13 jaar toegepast om Politieke Aandacht te verwerven respectievelijk tot Politieke Wil te stimuleren. Brieven zijn geschreven, uitnodigingen zijn gestuurd, petitie’s zijn aangeboden aan zowel het Nederlandse Kabinet; het Parlement; individuele politieke fracties & relevante Tweede Kamercommissies. Helaas hebben onze inspanningen (waaronder schriftelijke correspondenties en petitie’s), nog niet tot het gewenste resultaat geleid.

Een beter besluit dan het instellen van dit Decennium had de Algemene Vergadering van de VN niet kunnen nemen om tot Politieke Wil aan te sturen. We hebben daarom in het kader van de VN beraadslagingen over het Actie Programma niet afgewacht op een oproep van de verantwoordelijke Nederlandse autoriteiten om, zoals te doen gebruikelijk⁴, een rol te mogen vervullen. We beseften uit ervaring dat we als de belanghebbende

¹ Human Rights Council; Commission on the Elimination of Racial Discrimination; the Intergovernmental Working Group; the Working Group of Experts on People of African descent

² DDPa staat voor Durban Declaration en Programma van Actie. De groep omvat de stichting Nationaal Monument Nederlandse Slavernijverleden (meer bekend als het Landelijk Platform Slavernijverleden), coördinatie; Tiye International (platform van LANDELIJKE organisaties van Zwarte, Migranten en Vluchtelingen vrouwen en jongeren); de Afro Europese Vrouwenbeweging ‘Sophiedela’ en het AAD Netwerk Nederland.

³ staat voor Durban Review Conferentie

⁴ bijvoorbeeld in het kader van 1) de Millennium & Sustainable Development Goals/Post 2015, onder andere de (Internationale) Review conferenties; 2) op het gebied van het Internationale Vrouwenemancipatiebeleid (CEDAW/CSW), 3) op het gebied van de Conventie Elimination Racial Discrimination (CERD) dragen de coördinerende departementen in samenwerking met andere betrokken departementen zorg voor het organiseren van (de)briefings. Nederlandse NGO’s krijgen dan de mogelijkheid om input te leveren ten behoeve van door Nederland in te nemen standpunten in nationale position papers. Ten aanzien van de implementatie van de DDPa 2001 is er door het Nederlandse kabinet structureel geweigerd om eenzelfde gedragslijn te volgen. Mede tegen de achtergrond van de VN afspraken ten aanzien van het betrekken van non state actors (de civiel society) bij de voorbereiding en ontwikkeling van nationale position papers en in

doelgroep zelf actief aan de slag moesten. Zo hebben we gedurende de afgelopen jaren ook een steentje kunnen bijgedragen aan de finale tekst van het VN Actie Programma. We hebben onder andere gebruik gemaakt van het (in)spreekrecht voor Civiel Society NGO's tijdens sessies van de bij het besluitvormingsproces, betrokken VN organen.

We zijn thans in een fase beland waarbij het VN Decennium Actie Programma vertaalslag moet krijgen in Nationale Actie Programma's. Ook in Nederland. Mede, met het oog daarop en in het kader van de berokkenheidsstrategie, hebben we op 5 september jl. een Informatie- en Inspraak bijeenkomst te Amsterdam georganiseerd. Het doel van de bijeenkomst was het uitwisselen van informatie en het bespreken van (project)ideeën ten behoeve van een gemeenschappelijk NGO Position Paper⁵ enerzijds en anderzijds als bijdrage aan de ontwikkeling van het Nederlandse Actie Programma.

Het organiseren van de bijeenkomst op 5 september is het initiatief geweest en de gezamenlijke inspanning van de DDPA Monitoring & Coördinatiegroep, de Decade Project- en Begeleidingsgroep⁶, het Organisatiecomité.

67 (kader)vertegenwoordigers van Civiel Society Niet Gouvernementele Organisaties, Netwerken en Individuele deskundigen op het gebied van mensen van Afrikaanse afkomst, gaven gehoor aan de oproep om te komen meedenken en meepraten over de AGENDA voor de komende tien jaar.

Na de Plenaire sessie hebben de Deelnemers in Themawerkgroepen⁷ met elkaar van gedachten gewisseld over de vraagstukken, onderwerpen en aanverwante projecten die een plek moeten krijgen in het Nationale Actie Programma. Zij hebben zich aan de hand van het VN Concept Actie Programma 2015-2025⁸ en de Hoofdlijnen notitie die op 25 april 2014 door het Organisatiecomité aan vertegenwoordigers van het ministerie van Buitenlandse Zaken is aangeboden, gebogen over urgente thema's die in de Nederlandse context prioritaire aandacht verdienen.

Deze voorliggende Gemeenschappelijke Position Paper is het resultaat van de Informatie- en Inspraakbijeenkomst respectievelijk de vijf werkgroep sessies. 'Het' beschrijft de ervaringen gebaseerd op feiten en de opvattingen over de wijze waarop Nederland zich sinds de Anti Racisme Conferentie in 2001, in Durban Zuid Afrika heeft geprofileerd. Verder worden de Ideeën gepresenteerd ten behoeve van het Nationaal Decennium Actie Plan.

Via deze weg willen we uiting geven aan onze proactieve instelling om samen met relevante anderen, actief bij te dragen aan het realiseren van de missie van het VN Internationale Decennium voor mensen van Afrikaanse afkomst en succesvolle verwezenlijking van de doelstellingen.

te nemen standpunten bij VN sessies kan deze gang van zaken opgevat worden als het uitsluiten van een belangrijke doelgroep: mensen van Afrikaanse afkomst.

⁵ ook wel genoemd het lobby document. Het document waarin de visie, missie, strategieën en doelen inzichtelijk worden gemaakt en om relevante derden te interesseren om mee te doen

⁶ bestaat uit deskundigen, kaderleden van belangenorganisaties en netwerken met als doel draagvlakverbreding.

⁷ Deze zijn recognition, justice and development en corresponderen met de thema's van het Decennium. Verder nog twee werkgroepen te weten, organisatiestructuur en middelen

⁸ 1 januari 2015 tot en met 31 december 2024

We weten niet wat het Nederlandse Kabinet nu zal doen. Waartoe het zal besluiten. We weten niet wat het Parlement zal besluiten. Wat wij hopen is dat deze Gemeenschappelijke Position Paper een inspiratiebron zal zijn voor allen die ten behoeve van het wetslagen van het Decennium, in welke vorm dan ook, willen mee participeren.

Wij rekenen op de Politieke Wil; op Politieke en Bestuurlijke ambtsdragers en op alle verantwoordelijke overheid en semi overheid(beleid) landelijke, provinciale en gemeentelijke sectoren. Wij rekenen op het Bedrijfsleven, Werkgevers en Werknemersorganisaties, op het Maatschappelijk Middenveld, Gezondheidszorg, op Justitiële en Politie organen, op de Onderwijs, Kunst en Cultuur, de Sport en de Wetenschap sector(en), op Mensenrechtenorganisaties, Anti Discriminatie bureaus. Wij rekenen op u!

DDPA & Decade Monitoring & Coördinatiegroep,

Mw. dr. Barryl A. Biekman

Mede namens

De Decade Project- en Begeleidingsgroep, de 5 september Werkgroep voorzitters en de Achterban Organisaties, Netwerken en Experts.

LEESWIJZER

In Hoofdstuk 1 schetsen we enkele ontwikkelingen die vooraf zijn gegaan aan het besluit over het VN Internationaal Decennium voor mensen van Afrikaanse afkomst. Achtereenvolgens komen aan de orde: in paragraaf 1.1 komt aan de orde de VN Wereld Anti Racisme Conferentie (WCAR) in Durban, Zuid Afrika in 2001; paragraaf 1.2: gaat over de Durban Review 2009; in paragraaf 1.3 bespreken we de ontwikkelingen met betrekking tot het VN Internationaal jaar voor mensen van Afrikaanse afkomst. Ten slotte in paragraaf 1.4: de VN High Level Panel 2011.

In Hoofdstuk 2 geven we in paragraaf 2.1. informatie over de besluiten die hebben geleid tot de Resoluties over het Decennium. We geven uitleg over de rol van de WGPAD bij de totstandkoming van het VN Decennium Actie Programma. In paragraaf 2.2. wordt een samenvatting gegeven over de huidige toestand van mensen van Afrikaanse afkomst volgens de analyse van de WGPAD. In paragraaf 2.3. vatten we de missie, doelstellingen en strategie kort samen.

In Hoofdstuk 3 presenteren we de resultaten van de 5 september werkgroep sessies. We volstaan met de conclusies en aanbevelingen per werkgroep sessie. De aanbevelingen zijn bedoeld als een bijdrage aan de ontwikkeling van het Nationaal Decennium Plan van Aanpak. We hopen hiermee te bereiken dat bij de ontwikkeling van het Nationale Programma niet over ons maar met ons van gedachten wordt gewisseld. De indeling van dit hoofdstuk is als volgt: in paragraaf 3.1. worden de conclusies en aanbevelingen van de werkgroep *Erkenning* beschreven; in paragraaf 3.2. komen de resultaten van werkgroep *Rechtvaardigheid* aan de orde. Vervolgens geven we een samenvatting van de aandachtsgebieden van de werkgroep *Ontwikkeling* in paragraaf 3.3; in paragrafen 3.4. en 3.5. komen de aanbevelingen van de werkgroepen 4 en 5 respectievelijk : Organisatiestructuur en de Middelen aan bod.

INHOUDSOPGAVE

HOOFDSTUK 1	HET DECENNIUM IN HISTORISCH PERSPECTIEF	7
Paragraaf 1.1	VN WCAR Durban 2001	7
Paragraaf 1.2	Durban Review 2009	8
Paragraaf 1.3	2011 VN International jaar voor mensen van Afrikaanse afkomst	11
Paragraaf 1.4	VN High Level Panel 2011	12
HOOFDSTUK 2	HET DECENNIUM VOOR MENSEN VAN AFRIKAANSE AFKOMST	13
Paragraaf 2.1	Resoluties	13
Paragraaf 2.2	De huidige toestand van mensen van Afrikaanse afkomst nader beschouwd	14
Paragraaf 2.3	Missie, doelstellingen en strategie	17
HOOFDSTUK 3	DE IMPLEMENTATIE IN NEDERLANDS PERSPECTIEF	18
Paragraaf 3.1	Erkenning	21
Paragraaf 3.2	Rechtvaardigheid	26
Paragraaf 3.3	Ontwikkeling	
Paragraaf 3.4	Organisatiestructuur	27
Paragraaf 3.5	Middelen	29

1. HET DECENNIUM IN HISTORISCH PERSPECTIEF

In dit hoofdstuk schetsen we de ontwikkelingen die vooraf zijn gegaan aan het besluit over het VN Internationaal Decennium voor mensen van Afrikaanse afkomst. Achtereenvolgens komen aan de orde: in paragraaf 1.1 komt aan de orde de VN Wereld Anti Racisme Conferentie (WCAR) in Durban, Zuid Afrika in 2001; paragraaf 1.2: gaat over de Durban Review 2009; in paragraaf 1.3 bespreken we de ontwikkelingen met betrekking tot het VN Internationaal jaar voor mensen van Afrikaanse afkomst. Ten slotte in paragraaf 1.4: de VN High Level Panel 2011.

1.1 VN WCAR Durban 2001 in kort bestek

Vorbereidingsproces Nederlandse NGO's

Ter voorbereiding van de WCAR, die van 31 augustus 2001 tot en met 8 september 2001 heeft plaatsgevonden, hebben 48 Nederlandse NGO's⁹, samen met individuele deskundigen op het gebied van mensenrechten en anti racisme vraagstukken, zich tijdens verschillende bijeenkomsten beraden over de onderwerpen ten behoeve van de NGO Position Paper.

Zowel op Internationaal als op Europees niveau zijn er vervolgens strategische allianties aangegaan en zijn er naar de kant van de diplomatieke vertegenwoordigers van de verschillende lidstaten inspanningen geleverd om de, in de Nederlandse NGO Position Paper geformuleerde aanbevelingen, te betrekken bij de besluitvorming over het WCAR Slotdocument.

NGO Wereld Conferentie

De formele sessie van de VN staatshoofden werd, zoals te doen gebruikelijk, voorafgegaan door de NGO Wereld Conferentie. De Civiel Society Gemeenschap had de mogelijkheid om side events te organiseren enerzijds. Anderzijds om aan de verschillende side events, over vraagstukken van uiteenlopende aard, deel te nemen. Tijdens de speciaal daarvoor door de VN ingerichte caucussen¹⁰, kon de Civiel Society de plenaire sessies bijwonen, standpunten inbrengen en haar stem verbinden aan gemeenschappelijke statements. Zo was er een speciale caucus ingericht voor mensen van Afrikaanse afkomst. De inzet van deze caucus was de adoptie van een Verklaring door de VN lidstaten waarin de trans Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonialisme werd veroordeeld als een misdaad tegen de menselijkheid. Reparations¹¹ voor de misdaden tegen de menselijkheid en de effecten daarvan zou dan het gevolg moeten zijn.

⁹ waaronder stichting Tiye International (platform van LANDELIJKE organisaties van Zwarte, Migranten en Vluchtelingen vrouwen en jongeren); de stichting Nationaal Monument Nederlandse Slavernijverleden (meer bekend als het Landelijk Platform Slavernijverleden) en de Afro Europese Vrouwenbeweging 'Sophiedela' in samenwerking met het AAD Netwerk Nederland. Deze vier organisaties zijn sinds 2001 actief betrokken bij acties die (nog steeds) moeten leiden tot de ontwikkeling van een Nationaal Actieplan Racismebestrijding Nederland. Sinds 2001 hebben deze organisaties zich verenigd in de DDPA Coördinatie & Monitoring Werkgroep.

¹⁰ voor specifieke doelgroepen bijvoorbeeld: de Afrika Caucus; Europese Caucus; USA Caucus;

¹¹ in het Nederlands "herstelbetalingen". In Nederland wordt vanwege het gebrek aan kennis en vooral politieke wil de discussie angstvallig vermeden. Terwijl volgens Internationale wetgeving reparations meer is dan geld alleen. [...] *for the reparations of historical wrongs such notions as recognition, acknowledgement, apologies, accurate historical writing, commemorations and educational measures deserve due attention.* [...] aldus de 'concluding observations' van Professor Theo van Boven tijdens een conferentie hierover in Copenhagen 27-28 april 2001.

Misdaden tegen de menselijkheid

Op het WCAR Programma stonden drie Vraagstukken centraal: 1) de trans-Atlantische, slavenhandel, slavernij en kolonialisme; 2) het Dalits Vraagstuk en 3) Palestina-Israël, vooral ten aanzien van het mensenrechtenvraagstuk. In artikel 13 van het WCAR slot document erkennen de lidstaten [...] *that slavery and the slave trade, including the transatlantic slave trade, were appalling tragedies in the history of humanity not only because of their abhorrent barbarism but also in terms of their magnitude, organized nature and especially their negation of the essence of the victims, and further acknowledge that slavery and the slave trade are a crime against humanity and should always have been so, especially the transatlantic slave trade and are among the major sources and manifestations of racism, racial discrimination, xenophobia and related intolerance, and that Africans and people of African descent, Asians and people of Asian descent and indigenous peoples were victims of these acts and continue to be victims of their consequences*[...].¹²

Opbouw WCAR Slotdocument

Het WCAR Slotdocument bestaat uit een Verklaring van verschillende paragrafen en 122 artikelen en een Programma van Actie van verschillende paragrafen en 219 artikelen.

In het voorwoord schrijft de VN Hoge Commissaris voor de Mensenrechten onder andere het volgende: [...] *The Declaration represents the commitment arising from the complex global dialogue which took place. It addresses past manifestations as well as contemporary forms of racial discrimination. The Programme of Action is a road-map illustrating how the international community will follow on these commitments. It indicates the steps to be taken to put an end to racism, racial discrimination, xenophobia and related intolerance and to prevent their future occurrence. If pursued with energy and goodwill by all actors – States, The United Nations, national institutions, intergovernmental organisations, and non-governmental organisations – this anti-discrimination agenda can bring new hope and change to the lives of the millions of human beings the world over who are victims of racial discrimination and intolerance* [...],

1.2 Durban Review 2009

Het is gebruikelijk dat vijf jaar na een VN Wereldconferentie er een VN Review Conferentie wordt georganiseerd. Doel van de Reviews zijn om de resultaten voortvloeiende uit de Afspraken, vastgelegd in Slotdocumenten, te evalueren. Ten aanzien van de DRC zijn er een aantal jaren van beraadslagingen aan voorafgegaan voordat tot een definitieve datum voor het organiseren van de Review werd besloten. De oorzaak van de stagnerende besluitvorming was vanwege het verzet van een aantal VN lidstaten, waaronder Nederland, dat het niet eens kon worden over de doelstellingen van de Review

¹² Declaration and Programme of Action, 2002, pg.16. UN department of Public Information, NY 2002

Conferentie. Het verzet vanuit Nederland moet mede worden beoordeeld tegen de achtergrond van de bezwaren en zoals het werd ervaren, de lastercampagnes via pers en media, van een aantal Nederlandse NGO's die de WCAR als een 'racistische conferentie' hadden bestempeld. Het WCAR Slotdocument zou volgens de desbetreffende NGO's racistische elementen bevatten waarmee eerst moest worden afgerekend.

Het is dankzij de inspanningen van onder andere de Pan Afrikaanse NGO bewegingen wereldwijd, dat de VN autoriteiten niet zijn gezwicht onder de druk van de 'Verzetslanden' en de VerzetsNGO's. De VN besloot dat de Durban Review zou plaatsvinden en stelde de datum vast voor de periode van 20-24 april 2009, te houden in Geneve. "UNITED AGAINST RACISM: Dignity and Justice for ALL" was de door de VN gekozen slogan voor de DRC. De DRC bood de mogelijkheid om onder meer vast te stellen wat de VN lidstaten hadden ondernomen om te komen tot de realisatie en monitoring van de gemaakte afspraken, c.q. doelstellingen, vastgelegd in de DDPA 2001.

Over het NGO proces in Nederland

Ter voorbereiding van de DRC hebben 79 Nederlandse NGO's en deskundigen, op het gebied van mensenrechten en racismebestrijding, het Verleden, onderwijs en arbeidsmarkt, op 24 februari 2009 de koppen bij elkaar gestoken om de uitvoering van de DDPA 2001 door Nederland te evalueren. De bijeenkomst was het initiatief van de "Initiatief Groep Durban Review"¹³. De evaluatie en de beraadslaging in werkgroepen resulteerden in de conclusie dat Nederland op geen enkele manier uitvoering heeft gegeven aan de implementatie van de DDPA 2001. Tot een Nationaal Actieplan Racismebestrijding al dan niet op basis van de DDPA Afspraken is het nooit gekomen. De conclusie en aanbevelingen waaronder concrete voorstellen, om alsnog gevolg te geven aan de implementatie door Nederland, zijn vastgelegd in een NGO DR Position Paper respectievelijk in een Gemeenschappelijke Statement van de Afrikaanse Diaspora Gemeenschap. De documenten zijn vervolgens op 12 maart 2009, in tegenwoordigheid van afgevaardigden van het Interdepartementaal Anti Racisme Overleg, aan de Nederlandse autoriteiten aangeboden. De thema's hadden betrekking op Arbeidsmarkt en werkgelegenheid, Onderwijs en educatie en het Slavernijverleden. Ze waren gebaseerd op een selectie uit de 219 paragrafen van DDPA 2001.

Deelname Nederland aan de DRC

Ondertussen bekend geworden dat een grote meerderheid van de VN lidstaten, vertegenwoordigd in de Intergouvernementele VN Werkgroep (IGWG), niet van plan was om tekstvoorstellen van een aantal Verzetslanden, waaronder Nederland, ten aanzien van de DDPA 2001 in het concept DRC Slotdocument op te nemen. De opstelling van de IGWG resulteerde in het definitief besluit van onder andere Nederland om niet deel te nemen aan de DRC 2009. Intensieve inspanningen van de

¹³ bestaande uit de DDPA Coördinatie & Monitoring Werkgroep, waarin ook de thans opgeheven Stichtingen Equality en Art 21 participeerden

toenmalige Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken (Verhagen), om ook de Europese Unie Groep af te laten zien van deelname aan de DRC 2009 leidde niet tot het door de minister gewenste resultaat. De pogingen van deze minister kregen vooral bijval van de zijde van de President van het World Jewish Congress (WJC). Deze President complimenteerde Nederland in een persbericht (18 december 2008)¹⁴, voor het standpunt van de minister dat zijn [...] *government might boycott a United Nations anti-racism conference in Geneva in April 2009 unless anti-Israel statements are removed from official draft documents*¹⁵. "It seems like the sole intention is to criticize Israel and condemn the West for slavery and its colonial history," *the minister has warning of a repeat of the first UN antiracism conference in Durban, South Africa, in 2001, which degenerated into an anti-Semitic and anti-Israel debacle* [...].

In een brief van 6 mei 2009 aan de Initiatief Groep Durban Review¹⁶, schreef de minister (Verhagen) als belangrijke reden voor het niet deelnemen door Nederland aan de DRC 2009 onder andere het volgende: [...] *Ook ik – en met mij de overige leden van de regering – vind de bestrijding van racisme een zeer belangrijk thema, dat zowel nationaal als internationaal vraagt om een serieuze en effectieve aanpak. Dat is precies de reden waarom ik op 18 april heb besloten dat Nederland niet zou deelnemen aan de VN-conferentie tegen racisme die van 20 tot 24 april plaatsvond in Geneve. Deze conferentie was geen daadwerkelijke evaluatie van wereldwijd beleid tegen racisme, zoals de oorspronkelijke doelstelling luidde, maar werd misbruikt voor oneigenlijke doelen. Antiracisme en de strijd tegen discriminatie zijn te belangrijke kwesties om dat te laten gebeuren* [...].

VN Review Beraadslagende sessie

Wat eraan vooraf ging

De Review Beraadslagende sessie werd voorafgegaan door statements van meer dan 100 NGO's¹⁷ over de hele wereld. Zij waren massaal naar Geneve gekomen om hun standpunten te presenteren. Een overgrote meerderheid van de aanwezige NGO's, waaronder de Pan Afrikaanse Bewegingen uit verschillende landen over de hele wereld, wilde voorkomen dat de DDPA 2001 zou worden ingetrokken of artikelen daarin. Ook de Nederlandse NGO's kregen de gelegenheid om hun standpunten te presenteren. Namens hen werden de hoofdonderwerpen evenals de conclusies en aanbevelingen uit de Nederlandse NGO DR Position Paper door de voorzitter van het Landelijk Platform Slavernijverleden, gepresenteerd. De voorzitter betreunde de afwezigheid van Nederland.

Herbevestiging van de DDPA 2001

¹⁴ Iet wel, nog voordat de definitieve tekst van het aan te nemen DRC Slotdocument een feit was,

¹⁵ doelend op de DDPA 2001

¹⁶ als reactie op een schrijven van 7 februari 2009 van de Initiatief Groep Durban Review waarin de houding van Nederland ten aanzien van de DRC 2009 werd betreurd en de gemeenschappelijke verklaring ten aanzien van mensen van Afrikaanse afkomst werd aangeboden

¹⁷ waaronder (Internationale) Mensenrechten organisaties, Anti Racisme bewegingen, Vrouwenbewegingen, Pan Afrikaanse Bewegingen, Jongerenbewegingen, Religieuze en op Spiritualiteit gebaseerde Genootschappen, Migrant-, Vluchtelingen en Arbeidersbewegingen, Joodse-, Palestijnse en Dalit gemeenschappen. Onder de deelnemende NGO's waren er ook die tot doel hadden het proces te verstoren omdat het verzet om de DRC 2009 niet te laten doorgaan niet tot het gewenste resultaat had geleid

Tijdens de beraadslagende sessies hebben de diplomatieke vertegenwoordigers van de verschillende VN lidstaten de acties die zijn ondernomen in het kader van de implementatie van de DDPA 2001 evenals de bereikte resultaten, gepresenteerd. De algemene conclusie van de VN lidstaten was dat het aan voldoende Politieke Wil heeft ontbroken om Nationale Actieplannen Racismebestrijding gebaseerd op de DDPA 2001 tot stand te brengen. In het DRC ‘Outcome document’ hebben de VN lidstaten in artikel 1, de DDPA 2001 herbevestigd: [...] *Reaffirms the Durban Declaration and Programme of Action (DDPA) as it was adopted at the World Conference against Racism, Racial Discrimination, Xenophobia and Related Intolerance in 2001*[...]¹⁸. Dit ondanks de inspanningen van Nederland om dit document in te trekken dan wel tekstwijzigingen daarin aan te brengen. Dit, ondanks de commotie die was ontstaan vanwege het optreden van de hoofdspreker, President van Iran, Mahmoud Ahmadinejad. In zijn toespraak werd, vooral in de richting van westerse landen, de nadruk gelegd op mensenrechtenschendingen, de misdaden en de effecten van de trans Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonialisme. Alle aanleiding voor de diplomatieke vertegenwoordigers en NGO vertegenwoordigers van een aantal westerse landen om de sessie te verlaten. De toespraak werd opgevat als eenzijdig en haat predikend.

De herbevestiging van de DDPA 2001 werd vooral door de Pan Afrikaanse NGO's, belangenbehartigers van mensen van Afrikaanse afkomst met enthousiasme ontvangen. Mede vanwege het belang van de DDPA 2001 voor deze Groep. Intrekking van de DDPA 2001 of wijzigingen in de tekst van dit WCAR slotdocument zou verregaande consequenties hebben gehad bijvoorbeeld voor de Verklaring dat trans-Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonialisme een misdaad tegen de menselijkheid is geweest.

1.3 2011 VN International jaar voor mensen van Afrikaanse afkomst

Het VN besluit voor de instelling van een VN International jaar voor mensen van Afrikaanse afkomst is een initiatief van de CERD (Commission on the Elimination of Racial Discrimination). Het besluit is bekrachtigd in Resolutie 64/169, van 18 december 2009 van de VN Algemene Vergadering. Het jaar was bedoeld als een nieuwe strategie om, de tijdens de verschillende VN beraadslagingen over de geconstateerde ‘afwezige’ Politieke Wil om de DDPA 2001 uit te voeren, te stimuleren.

Vorbereidingsproces

Niet gehinderd door de opstelling, sinds 2001, van het Nederlandse kabinet ten aanzien van de uitvoering van de WCAR Afspraken, is ook ten aanzien van de voorbereidingen van het Programma van Actie voor dit VN Internationaal jaar, een soortgelijke Informatie- en Inspraakproces gevolgd, als ten aanzien van de WCAR en de DRC 2009.

¹⁸ Durban Review Conference Outcome Document, 2009 pg.5. New York and Geneva 2010.

De intensieve gesprekken met ambtelijke vertegenwoordigers van het ministerie van Buitenlandse Zaken door het Organisatiecomité¹⁹, resulteerden in een positief gebaar van het ministerie. Er werd een budget beschikbaar gesteld als bijdrage aan de Informatie- en Inspraakbijeenkomst. Van de zijde van de Zuid Afrikaanse ambassade werden er faciliteiten in de vorm van accommodatie en versnapering beschikbaar gesteld.

In zijn brief van 7 februari 2011 over het Kabinetsstandpunt betreffende het VN Internationaal jaar schrijft de minister van Buitenlandse Zaken (Rosenthal) aan het Landelijk Platform Slavernijverleden onder andere het volgende [...] *U refereert aan de wereldconferentie tegen rassendiscriminatie (WCAR) in 2001 in Durban en het uitvoeringsprogramma (DDPA) en aan de recente AVVN-resolutie ter herdenking van de conferentie in Durban.het standpunt ten aanzien van de herdenking van de wereldconferentie wordt mede bepaald door het feit dat het racismedebat door een aantal landen wordt misbruikt om Israël in een kwaaddaglicht te stellen en het concept 'godsdienstlastering' ("defamation of religions") te introduceren, dat niet ter zake doet en bovendien het respect voor de rechten van de mens ondermijnt. De Regering zal daarom niet deelnemen aan de herdenking van de WCAR als geheel. U refereert voorts aan het VN jaar voor mensen van Afrikaanse Afkomst. In dit kader hecht ik eraan te benadrukken dat dit kabinet het Integratiebeleid gericht op specifieke doelgroepen zal beëindigen. Ook de daarop gerichte subsidies worden beëindigd. Dit betekent dat, bij het bestrijden van discriminatie op het gebied van ras of etnische afkomst, een speciale focus op mensen van Afrikaanse afkomst wat het kabinet betreft niet aan de orde is. Bovendien is Nederland in algemene zin geen voorstander van VN – decennia, -jaren en – dagen, maar richt zich liever op de implementatie van internationaal beleid. Dat Nederland geen poging heeft gedaan het betreffende VN-jaar te voorkomen, heeft te maken met het grote belang dat de Regering hecht aan de bestrijding van discriminatie [...].*

Het behoeft geen betoog dat de opeenvolgende Nederlandse Kabinetten sinds het Kabinet Kok structureel ervoor hebben gekozen om de belangen van de Staat Israël te verdedigen boven de toestand van burgers van Afrikaanse afkomst in eigen land.

1.4. VN High Level Panel 2011 in kort bestek

De VN High Level Panel ter gelegenheid van tien jaar WCAR vond plaats op 22 september 2011 te New York. Belangrijk doel van de Panel was om stil te staan bij wat tien jaar na de WCAR aan vooruitgang was geboekt. De focus was het politieke commitment ten aanzien van de uitvoering van de Afspraken gericht op mensen van Afrikaanse afkomst. Dit, mede in het licht van het VN Internationaal jaar voor mensen van Afrikaanse afkomst dat niet het gewenste succes had opgeleverd.

¹⁹ Het Landelijk Platform Slavernijverleden, de DDPA Monitoring en Coördinatiegroep in samenwerking met de Afrikaanse Unie Afrikaanse Diaspora Facilitators Working Group

Uit de toespraken van de diplomatieke vertegenwoordigers en van de Civiel Society NGO's tijdens deze High Level Panel bleek er overeenstemming dat de mobilisatie om de Politieke Wil te stimuleren moet worden opgevoerd. De adoptie van Resolutie 66/3 is het uiteindelijke resultaat geweest waarin in artikel 1, de DDPA 2001 het slotdocument van de Durban Review 2009 en aanverwante resoluties opnieuw werden bevestigd.

De conclusie van de VN Algemene Vergadering High Level Panel op 22 september 2011 heeft er dan ook toe geleid dat op voordracht van de WGPAD door de VN lidstaten werd besloten tot het Internationaal Decennium voor mensen van Afrikaanse afkomst.

2. HET DECENNIUM voor mensen van Afrikaanse afkomst

In dit hoofdstuk geven we in paragraaf 2.1. Informatie over de besluiten die hebben geleid tot de VN Resoluties over het Decennium. We geven uitleg over de rol van de WGPAD bij de totstandkoming van het VN Decennium Actie Programma (in het vervolg VN D.A.P.) In paragraaf 2.2. wordt een samenvatting gegeven van de huidige toestand van mensen van Afrikaanse afkomst volgens de analyse van de WGPAD. In paragraaf 2.3. vatten we de missie, doelstellingen en strategie kort samen.

2.1 Resoluties

De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties ((hierna te noemen UNGA) heeft de periode 1 januari 2015 tot 31 december 2024 uitgeroepen tot het Internationale Decennium voor Mensen van Afrikaanse afkomst. De besluitvorming over het Decennium heeft plaatsgevonden tijdens de 66ste sessie van de UNGA en is in Resolutie 66/144 bekrachtigd. De oriëntatie hierbij was de periode 2013-2023. Deze periode bleek vanwege het langdurig beraadslagingsproces over het VN D.A.P. niet haalbaar. De nieuwe periode van het Decennium is bekrachtigd tijdens de 68ste sessie van de UNGA op 23 december 2013 in Resolutie 68/237. Artikel 1 van de Resolutie luidt als volgt [...] *Decides to proclaim the International Decade for People of African Descent, commencing on 1 January 2015 and ending on 31 December 2024, with the theme "People of African descent: recognition, justice and development", to be officially launched immediately following the general debate of the sixty-ninth session of the General Assembly*[...].

In de eerdergenoemde Resolutie 66/144 werd de WGPAD gevraagd om een concept D.A.P. voor te bereiden en voorstellen te doen over de titel en de hoofdthema's van het Decennium. De opdracht van de UNGA aan de WGPAD resulteerde in drie thema's, te weten: *Recognition, Justice, & Development*. Deze peilers zijn tot stand gekomen na consultatie respectievelijk inspraak van (Civiel Society) niet gouvernementele organisaties en experts, wereldwijd. Na ruim drie jaar beraadslagingen

in de Human Rights Council (hierna te noemen de HRC) en de Intergouvernementele Werkgroep (hierna te noemen de IGWG) is er overeenstemming over het advies van de WGPAD om de DDPA 2001, de DRC 2009 en aanverwante Resoluties centraal te stellen bij de uitvoering van de Decennium Afspraken.

Rol WGPAD

De WGPAD heeft in haar concept D.A.P. een analyse beschreven dat gebaseerd is wetenschappelijke bijdragen van internationale instituties en experts, over de huidige toestand van mensen van Afrikaanse afkomst wereldwijd. Volgens de analyse is de toestand van mensen van Afrikaanse afkomst grotendeels terug te voeren naar de erfenissen van de trans-Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonialisme. Dit is dan ook de achtergrond dat de WGPAD heeft voorgesteld om de DDPA 2001 centraal te stellen bij de besluitvorming over en de uitvoering van de VN D.A.P [...] *it is committed to acting within the context of its full and effective implementation, especially its recommended strategies to address the legacies of slavery, the transatlantic slave trade and colonialism, which have largely determined the present condition of people of African descent. The Durban Declaration and Programme of Action is very clear about the causes and consequences of the current condition of people of African descent [...]*²⁰ aldus de WGPAD.

Alle besluitvormende VN organen hebben thans overeenstemming bereikt dat de DDPA 2001 een goed uitgangspunt is voor de ontwikkeling van effectieve maatregelen, strategieën en instrumenten en mede bepalend zal zijn voor het succes van het Decennium.

De WGPAD heeft verder onderstreept dat het VN D.A.P. moet voortborduren op het VN Actie programma van het VN Internationaal jaar voor mensen van Afrikaanse afkomst 2011.

Hier dient nog opgemerkt te worden dat de WGPAD zich bij de formulering van het concept VN D.A.P. ook heeft laten leiden door verschillende internationale Verdragen over de rechten van de mens. De WGPAD komt tot de conclusie dat ondanks de Verdragen mensen van Afrikaanse afkomst nog steeds te lijden hebben onder meervoudige vormen van racisme, discriminatie, vreemdelingenhaat en aanverwante onverdraagzaamheid.

2.2 De huidige toestand van mensen van Afrikaanse afkomst nader beschouwd

Een algemene omschrijving over wie onder de doelgroep ‘mensen van Afrikaanse afkomst’ moet worden gerekend is niet zonder meer te geven. In perspectief van het Afrikaanse Unie Afrikaanse

²⁰ Referenties: Human Rights Council Twenty-first session, Agenda item 9, Augustus 3, 2012, doc: A/HRC/21/60/Add.2, pg4.

Diaspora beleid bijvoorbeeld, worden mensen van Afrikaanse afkomst als volgt omschreven: [...] *people of African descendant and heritage living outside the continent, irrespective of their citizenship and nationality and who remain to contribute to the development of the continent and the building of the African Union* [...]. Volgens de WGPAD gaat het bij mensen van Afrikaanse afkomst om een heterogene groep met uiteenlopende geschiedenissen, ervaringen en identiteiten. De omstandigheden waarin deze mensen leven en de problemen die zij ondervinden verschillen van land tot land en van regio tot regio. De omstandigheden waarin mensen van Afrikaanse afkomst in Nederland leven en de problemen die zij ondervinden kunnen verschillen van die in republiek Suriname, in Curaçao of Aruba, in Frankrijk, Engeland, Duitsland of België. De omstandigheden waarin mensen van Afrikaanse afkomst in Europa leven en de problemen die zij ervaren kunnen verschillen van die in Zuid Amerika, Australië of Canada.

Het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) kan goede richtlijnen en maatregelen bevatten om racisme en discriminatie in Europa effectief te bestrijden. Het gaat er vooral om de vertaalslag die individuele EU lid landen maken in nationale wet- en regelgeving. Het beleid en de instrumenten die worden ingezet op specifieke vormen van racisme te bestrijden. Een goed voorbeeld is de discussie over de Nederlandse Sinterklaas Cultuur Historische traditie waarvan één van de onderdelen, te weten Zwarte Piet, door de Rechtbank Amsterdam in strijd is verklaard met artikel 8 van het EVRM.

De WGPAD beschrijft in haar concept D.A.P een aantal algemene kenmerken over de problemen die mensen van Afrikaanse afkomst, wereldwijd, in meer of mindere mate, in een regio of in een land ervaren. Vraagstukken die specifieke maatregelen, instrumenten, strategieën, methoden en technieken vereisen om de aanpak succesvol te realiseren. Een greep uit de opsomming:

- 1) racisme en structurele en institutionele discriminatie die zijn geworteld in de verwerpelijke systemen van slavenhandel, slavernij en kolonialisme;
- 2) situatie van ongelijkheid onder andere in de toegang tot de arbeidsmarkt, (institutionele)uitsluiting en stigmatisering, misdaad en geweld;
- 3) belemmeringen bij de toegang tot hooggekwalificeerde banen met rechtspositionele zekerheden;
- 4) gedwongen worden tot werk in de informele circuits, vaak in gevaarlijke omstandigheden;
- 5) ondervertegenwoordiging in politieke en institutionele besluitvormingsprocessen;
- 6) belemmeringen in de toegang tot kwalitatief hoogwaardig onderwijs, die in de intergenerationele overdracht van armoede resulteert;
- 7) een onevenredige vertegenwoordiging in gevangenispopulaties;
- 8) beperkte sociale erkenning en waardering van de etnische en culturele verscheidenheid;

- 9) onverdraagzaamheid en onbegrip voor de religies en spirituele uitingsvormen van Afrikaanse herkomst;
- 10) racisme, rassendiscriminatie, vreemdelingenhaat en daarmee samenhangende onverdraagzaamheid op grond van ras, kleur, afkomst of nationale of etnische afkomst naast andere vormen van discriminatie op grond van leeftijd, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere denkbeelden, sociale afkomst, eigendom, geboorte of andere status;
- 11) voor vrouwen en meisjes geldt extra intersectionele vormen van racisme en discriminatie en kwetsbaarheid voor seksueel geweld. De vormen van meervoudige discriminatie manifesteren zich in situaties van beperkte toegang tot goed onderwijs en werkgelegenheid en bij veiligheidsmaatregelen;
- 12) hoge cijfers van moedersterfte onder andere vanwege de beperkte toegang tot gezondheidszorg in verschillende omstandigheden;
- 13) de relatie tussen ras, sociale en economische status en burgerschap betekent dat migranten, vluchtelingen en asielzoekers van Afrikaanse afkomst zich vaak in bijzondere kwetsbare situaties bevinden;
- 14) beperkte toegang tot gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en sociale zekerheid geldt vooral voor migranten van Afrikaanse afkomst;
- 15) openbare en politieke debatten over immigratiebeleid en de gevolgen daarvan resulteren vaak in maatregelen die institutionele discriminatie eerder versterken dan bestrijden. In die zin dat immigranten als zondebok voor economische en sociale problemen worden gebruikt. Het komt voor dat in het kader van de discussies, zij als criminelen worden afgeschilderd en als een bedreiging voor de veiligheid worden beschouwd, wat weer resulteert in wantrouwen, angst en wrok bij andere burgers;
- 16) institutionele discriminatie in systemen van Justitie en Politie zijn vaak van invloed op mensen van Afrikaanse afkomst. De WGPAD concludeert dat jonge mensen van Afrikaanse afkomst vaker het slachtoffer zijn van politie geweld. De cijfers zijn alarmerend. Raciale profilering wordt op grote schaal toegepast en gebruikt als een selectieve en discretionaire mechanisme voor arrestaties, opsluiting en onderzoeken;
- 17) de discriminatie waarmee mensen van Afrikaanse afkomst worden geconfronteerd werkt belemmerd voor de vooruitgang, voorspoed en ontwikkeling mede als het gevolg van het feit dat civiele en politieke rechten, evenals economische, sociale en culturele rechten niet worden nageleefd;

- 18) door het ontbreken van goede analyses en statistische data om de omvang van racisme en discriminatie ten aanzien van mensen van Afrikaanse afkomst aan te tonen heeft dit ook gevolgen voor het treffen van adequate maatregelen om Afrophobia²¹ te bestrijden;
- 19) er is beperkte erkenning ook in onderwijs curricula van de geschiedenis van mensen van Afrikaanse afkomst en het erfgoed dat zij hebben voortgebracht;
- 20) stereotype beelden over mensen van Afrikaanse afkomst in de media versterken vaak de waandenkbeelden en bestendigen de diepgewortelde discriminerende attitudes die er zijn.

Tot zover een greep uit de analyse van de WGPAD over de huidige toestand van mensen van Afrikaanse afkomst.

Het gaat er vooral om over tien jaar na finale evaluatie van de uitvoering van de Afspraken vooruitgang te constateren in de toestand waarin mensen van Afrikaanse afkomst zich bevinden. Dat de acties hebben bijgedragen tot de verwezenlijking van gelijkheid en non-discriminatie en versterking van de rechtsstaat en de democratie.

2.3 Missie, doelstellingen en strategie

De Missie van het Decennium is gedestilleerd uit het VN D.A.P.

Het komt neer op de volgende: dat personen van Afrikaanse afkomst over de hele wereld, in alle regio's en VN lidstaten *het volledig genot ervaren van alle rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, als erkend in de universele verklaring van de rechten van de mens, het Internationaal Verdrag betreffende de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie en andere relevante internationale en regionale mensenrechteninstrumenten.*

De doelstellingen zijn gedestilleerd uit de brief van 31 oktober 2014 van de President van de UNGA, Sam Kutesa, aan de VN Hoofden van Staat en Gouvernementen. Ze luiden als volgt: [...] *a. to strengthen, national, regional and international action and cooperation in relation to the full enjoyment of economic, social, cultural, civil and political rights by people of African descent, and their full and equal participation in all aspects of society; b. to promote a greater knowledge of and respect for the diverse heritage, culture, and contribution of people of African descent to the development of societies; c. to adopt and strengthen national, regional and international legal frameworks in accordance with the Durban Declaration and Programme of Action and the*

²¹ This term is according to resolution 21/33, September, 28, 2012. According to the HRC “It deplored “the special form of discrimination faced by people of African descent. The active use by the HRC of the term Afrophobia was in response to the recommendations of the WGPAD. In the report of the WGPAD from its twelfth session adopted on 26 April 2013 the WGPAD affirmed that “The recognition by the Human Rights Council in its resolution 21/33 of the term “Afrophobia”, as had been recommended by the Working Group, requires an active and systematic follow-up in order to assure the full implementation of this important assertion of the special and unique form of discrimination faced by people of African descent and assuring its equal use with analogous terms that are used to address the stigmatization and prejudice against ethnic, religious and other vulnerable groups.”

International Convention on the Elimination of all forms of Racial Discrimination, and to ensure their full and effective implementation.[...].

De besluitvormende partijen zien de uitvoering van de DDPA 2001, de DRC 2009 en alle aanverwante Resoluties als belangrijke *strategie* om de doelstellingen te realiseren.

3. DE IMPLEMENTATIE IN NEDERLANDS PERSPECTIEF

In dit hoofdstuk presenteren we de resultaten van de 5 september werkgroep sessies. We volstaan met de conclusies en aanbevelingen per werkgroep sessie. De aanbevelingen zijn bedoeld als een bijdrage aan de ontwikkeling van het Nationaal Decennium Actie Programma. We hopen hiermee te bereiken dat bij de ontwikkeling van het Nationale Actie Programma niet over ons maar met ons van gedachten wordt gewisseld. De indeling van het hoofdstuk is als volgt: in paragraaf 3.1. worden de conclusies en aanbevelingen van de werkgroep *Erkenning* beschreven; in paragraaf 3.2. komen de resultaten van werkgroep *Rechtvaardigheid* aan de orde. Vervolgens geven we een samenvatting van de aandachtsgebieden van de werkgroep *Ontwikkeling* in paragraaf 3.3; in paragrafen 3.4. en 3.5. komen de aanbevelingen van de werkgroepen 4 en 5: Organisatiestructuur en de Middelen aan bod.

3.1 Erkenning

Erkenning van mensen van Afrikaanse afkomst als een aparte groep is van essentieel belang voor de vergroting van hun zichtbaarheid om hun (mensen)rechten te beschermen en om te weten wanneer ze worden geschonden. Om Afrophobia tegen te gaan is het inzicht over de impact van overheidsmaatregelen, procedures en richtlijnen evenals het (overheids)handelen ten aanzien van mensen van Afrikaanse afkomst, essentieel. Inzicht draagt bij aan de bewustwording over de historische patronen die bewust of onbewust nog steeds leiden tot marginalisering en uitsluiting van deze doelgroep. Inzicht draagt ook bij aan kennis over de mate waarin Afrophobia inclusief intersectionele discriminatie en symbolisch geweld voorkomt. Voor het vergroten van de zichtbaarheid van burgers van Afrikaanse afkomst is het essentieel dat zij als een specifieke doelgroep worden verankerd in alle sectoren van (overheids)beleid. Dataverzameling is een goed middel die het mogelijk maakt om de situatie van mensen van Afrikaanse afkomst in kaart te brengen, te analyseren en te beoordelen. Op grond van de verkregen resultaten en de conclusies kan worden getoetst of te maatregelen om hun rechten te beschermen effectief zijn en/of worden aangestuurd tot effectieve samenhangende (beleids)maatregelen.

Programma's en projecten dienen te zijn gericht op:

a. *Erkenning mensen van Afrikaanse afkomst:*

- het verankeren van mensen van Afrikaanse afkomst als een specifieke doelgroep in wetgevende maatregelen, overheidsbeleid en instrumentaria in verband met monitoring;
- het incorporeren van het begrip Afrophobia in wetgevende maatregelen en beleid;
- het geven van voorlichting over de betekenis van het begrip;
- het bevorderen van kennis en inzicht over het begrip Afrophobia onder andere door het introduceren van het begrip en het geven van voorlichting over de betekenis ervan;

- het stimuleren van het gebruik ervan als een term om de specifieke kenmerken van anti zwart racisme te duiden;
- b. *Mensenrechten- en cultuureducatie en de reconstructie van het geschiedenisonderwijs.* Binnen deze context:
- het bevorderen van kennis(overdracht) en inzicht door middel van relevante activiteiten om de beginselen van gelijkheid en non-discriminatie in kwesties die van invloed zijn op mensen van Afrikaanse afkomst te kunnen begrijpen. Dit, om effectief in te kunnen spelen op de vraagpunten van zorg en om de rechten van mensen van Afrikaanse afkomst te beschermen.
 - het promoten en doen realiseren van projecten die leiden tot meer kennis en respect voor het erfgoed, de cultuur, spirituele uitingsvormen en geschiedenis van mensen van Afrikaanse afkomst met inbegrip van de trans-Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonialisme.
 - het herzien en ontwikkelen van specifieke curricula en bijbehorend lesmateriaal over de geschiedenis van de trans Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonialisme en vooral het aandeel van Nederland daarin. Het integreren van de curricula in formeel en informeel onderwijs, op de niveaus van het primair -, secundair -, post secundair en het volwassenen onderwijs. Deskundigen van Afrikaanse afkomst moeten in de gelegenheid worden gesteld om bij te dragen aan de ontwikkeling van dergelijke curricula. Een project dat in 2003 werd opgestart, waarbij de ministeries van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen, Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en Integratiebeleid, Stichting Leerplanontwikkeling, Teleac en het Landelijk Platform Slavernijverleden waren betrokken, is op onverklaarbare wijze ‘een stille dood’ gestorven. Het wiel hoeft dus niet uitgevonden te worden. Er is genoeg materiaal om snel aan de slag te kunnen. Dit geldt eveneens voor het Oral History project dat door het Landelijk Platform Slavernijverleden in samenwerking met UNESCO Nederland en met bijdragen van het Mondriaan Fonds in 2002 was ontwikkeld.

c. *Herdenken en Verwerken*

Met medewerking van het Kabinet Kok en op initiatief van de Afro Europese vrouwenbeweging ‘Sophiedela’ en het Landelijk Platform Slavernijverleden (waarin 19 organisaties waren vertegenwoordigd), is in 2002 het Nationaal slavernijmonument in het Oosterpark te Amsterdam onthuld. In hetzelfde jaar is het Nationaal Instituut Nederlandse slavernijverleden en Erfenis (NiNsee) met ondersteuning van het Kabinet Kok door het Landelijk Platform Slavernijverleden opgericht. Het nationale karakter van de herdenking van het Nederlandse slavernijverleden elk jaar op 1 juli is met het verstrijken van de jaren steeds meer verworden tot een stedelijke Amsterdamse gebeurtenis. Per 1 januari 2014 is vanwege het besluit van het Kabinet Rutte om de financiering van het NiNsee stop te zetten een extra dimensie bijgekomen: de functie van bijzondere hoogleraar is verdwenen.

Aanbevelingen:

- overweeg onafhankelijk onderzoek naar de effecten van het stopzetten van de financiering aan het NiNsee voor 1) de nationale herdenking op 1 juli elk jaar; 2) de verwerking van het Nederlandse slavernijdossier; 3) het educatieve, museale, onderzoeks- en wetenschappelijk domein 4) dienstverlening aan de nazaten van de slachtoffers van de Nederlandse samenleving.

Door de Verenigde Naties zijn er in het kader van het VERLEDEN verschillende Internationale dagen ingesteld zoals de Internationale Dag voor de Herdenking van de slavenhandel en de afschaffing ervan (23 augustus), de Internationale Dag van Herdenking van de slachtoffers van slavernij en de trans-Atlantische slavenhandel (25 maart).

- overweeg in het kader van het Decennium de instelling van een nationale herdenkingsdag bijvoorbeeld op 1 juli naar analogie van de Bevrijdingsdag op 5 mei.

d. Intercultureel onderwijs

Intercultureel onderwijs, dialoog en bewustwordingsmaatregelen zijn middelen die kunnen bijdragen aan het tegengaan van de waandenkbeelden over mensen van Afrikaanse afkomst die Afrophobia en de voortdurende onzichtbaarheid van deze burgergroep op alle niveaus van de samenleving in stand houden. De aanbevelingen hebben betrekking op de volgende voorstellen:

- het produceren van producten respectievelijk leermiddelen (bijv. kinderspeelgoed) voor naschools / buitenschools onderwijs door ondernemers uit de gemeenschap van Afrikaanse nazaten met herkenbaar culturele kenmerken kan bijdragen aan een positieve beeldvorming.
- besteed aandacht aan deskundigheid bevorderende programma's in educatieve en trainingsprogramma's van overheidsambtenaren; van wethandhavings- en politiefunctionarissen, advocaten, rechters, gevangenispersoneel, defensie strijdkrachten, docenten en curriculum ontwikkelaars, ontwikkelingsofficieren, blauwhelmen, media, parlementsleden, maatschappelijke organisaties en andere groepen in een bepaalde positie. Dit, om te bevorderen dat de rechten van mensen van Afrikaanse afkomst niet worden geschonden en raciale profilering wordt tegengaan. Educatieve activiteiten moeten zijn gericht op het beëindigen van negatieve beeldvorming, de basis van racisme en raciale discriminatie van Afrikanen en Afrikaanse nazaten.

e. African History

- overweeg de beschikbaarstelling van fondsen ten behoeve van de ontwikkeling en uitvoering van African History Programma's. Experimenten in Nederland en ervaringen onder andere uit de Verenigde Staten van America, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk hebben aangetoond dat de African History Programma's effectief zijn in het kader van het

detraumatiseringsproces van mensen van Afrikaanse afkomst met als gevolg het vergroten van de eigen waarde, het versterken van de Afrikaanse identiteit. Ze dragen bij aan de empowerment van vooral vrouwen, jonge mannen en meisjes. Verder draagt het bij aan meer kennis, inzicht en begrip bij andere bevolkingsgroepen.

- Stimuleer de oprichting van een pan-Afrikaans Cultureel Centrum (voor exposities, presentaties, lezingen en debatten) ten behoeve van creatieve uitingen.
- overweeg culturele uitwisselings- en stageprogramma's ten behoeve van jongeren van Afrikaanse afkomst.

Onderzoek

- bevorder onderzoek over vroegere en hedendaagse condities van mensen van Afrikaanse afkomst en verzamel bestaande informatie over hun respectieve bijdrage aan de wereld economie in het algemeen en dat van Nederland in het bijzonder. Dit, om de ontwikkeling van de nationale identiteit vanuit een democratisch perspectief aan te moedigen.
- erken diversiteit en promoot kennis en begrip van de oorzaken en gevolgen van racisme, raciale discriminatie en vreemdelingenhaat.

3.2 Rechtvaardigheid

Rechtvaardigheid is erkennen dat de voorouders van mensen van Afrikaanse afkomst het slachtoffer zijn geweest van het verwerpelijke slavernijsysteem en dat burgers van Afrikaanse afkomst nog steeds de last ervaren van dat Verleden. In de context van Nederland is het belangrijk dat Politieke Wil wordt gestimuleerd die het mogelijk maakt om af te rekenen met de effecten van dat Verleden.

De WCAR 2001 is voor mensen van Afrikaanse afkomst, wereldwijd, en vooral voor de Afrikaanse nazaten van de slachtoffers van het Nederlandse slavernijverleden²² een unieke kans geweest om alle vormen van Afrophobia in het kader van de effecten van de trans Atlantische slavenhandel, slavernij en kolonialisme, aan de orde te stellen.

De VN lidstaten hebben de uitdaging van de WCAR aangegrepen om slavenhandel, slavernij en kolonialisme inclusief de trans Atlantische slavenhandel als een misdaad tegen de menselijkheid te verklaren. Landen die daartoe nog niet waren overgegaan zijn aangespoord om passende maatregelen te treffen waaronder het betuigen van spijt of het aanbieden van excuses en Reparations²³.

In zijn statement tijdens de WCAR heeft de toenmalige minister, Rogier van Boxtel, hoofd van de Nederlandse delegatie, namens het Nederlandse Kabinet, spijt betuigt voor het Nederlandse

²² onder andere uit de herkomstlanden republiek Suriname, Curaçao en St. Eustacius

²³ Art. 100-102, section IV. Provision of effective remedies, recourse, redress, and other measures at the national, regional and international levels provisions of effective remedies WCAR Declaration and Program of Action (2002); United Nations Department of Public Information New York 2002 pg. 38

slavernijverleden. In zijn statement tijdens de WCAR, heeft de minister uitgesproken dat het een democratische plicht van staten is om te garanderen, dat iedere burger met respect en waardigheid wordt behandeld en dat de principes van rechtvaardigheid en gelijkwaardigheid voorop dienen te staan. Verder heeft de minister een aantal maatregelen, bij wijze van voorbeeld opgesomd, die Nederland voornemens was te realiseren. Het betuigen van spijt alleen vond de minister niet voldoende. Hij noemde de onthulling van het Nationaal slavernijmonument en de oprichting van het Nationaal instituut Nederlandse slavernijverleden en erfenis (NiNsee); het implementeren van de DDPA 2001 in Nationale Actieplannen en het treffen van structurele maatregelen om de nazaten van de slachtoffers van het Nederlandse slavernijverleden en hun nakomelingen te beschermen tegen Afrophobia. Met de instelling van Anti Racisme Bureaus werd door Nederland beoogd om racisme en discriminatie tot aan de wortel aan te pakken. De VN Staten werden door de minister aangespoord om ook tot maatregelen over te gaan.

De stand van zaken

Acht jaar later na de statement van minister van Boxtel is de conclusie in het kader van de DRC 2009 dat: 1) er geen excuses door Nederland aan de nazaten van de slachtoffers van het Nederlandse slavernijverleden zijn aangeboden. Voormalig minister President Jan Peter Balkenende heeft ter gelegenheid van 30 jaar Staatkundige Onafhankelijkheid van republiek Suriname in 2005, respectievelijk tijdens zijn werkbezoek in 2008 aan republiek Suriname de gelegenheid voorbij laten gaan om excuses aan te bieden voor de misdaden in verband met het Nederlandse slavernijverleden. 2) er geen Nationaal Actieplan is ontwikkeld gebaseerd op de DDPA 2001.

Negen jaar later na zijn statement wordt in haar Periodieke Review²⁴ report (16 maart 2010) over de toestand van racisme en discriminatie in Nederland door de Commission on the Elimination of Racial Discrimination (CERD), onder andere het volgende opgemerkt [...] 4. *While acknowledging that the Government's letter to Parliament on integration (November 2009²⁵) contains information on policies and measures to combat discrimination, the Committee notes that the letter does not constitute an adequate replacement for the comprehensive plan of action to combat discrimination that had been in place until 2007. The Committee is also concerned that the current policy on integration has effectively shifted the primary responsibility for integration from the State to immigrant communities. (art. 2); The Committee recommends that the State party proceed with the expeditious preparation and implementation of a plan of action to address discrimination in all areas covered by the Convention. It also recommends that the State party ensure that its integration policies reflect an appropriate balance between the responsibilities of the State under the Convention and the responsibilities of immigrant communities.....6. The Committee takes note of the State party's information that its anti-*

²⁴ 76th session 15 February – 12 March 2010

²⁵ van Staatssecretaris E. Van der Laan

discrimination policies are not aimed at specific groups. It is concerned, however, that this may result in indirect discrimination and insufficient attention being paid to the needs and concerns of groups which may, at different periods of time, be particularly susceptible to direct or indirect discrimination. (art. 2)... The Committee recommends that the State party intensify its efforts to combat the dissemination of ideas based on racial superiority through the internet as well as other media, including racist speech by political parties.10. While acknowledging the general information provided by the State party regarding offences involving discrimination, the Committee regrets the lack of detailed information, in the State party's report, on acts of violence or incitement to such acts against any race or group of persons of another colour or ethnic origin. (art. 4).....The Committee encourages the State party to maintain a flexible approach to addressing discrimination, whether direct or indirect, including through appropriate special measures in line with General Recommendation 32 (2009), where such discrimination affects specific groups disproportionately.....

14. The Committee notes the absence, in the State party's report, of detailed information on the socio-economic situation of minority groups resident in the State party, including Muslims, Roma and persons of Surinamese and African descent. It is, nevertheless, aware of information that a significant number of persons belonging to ethnic minorities experience social marginalisation and discrimination, particularly in the areas of education, health and housing. (art. 5)....17. In light of its general recommendation No. 33 (2009) on follow-up to the Durban Review Conference, the Committee recommends that the State party give effect to the Durban Declaration and Programme of Action, adopted in September 2001 by the World Conference against Racism, Racial Discrimination, Xenophobia and Related Intolerance, taking into account the Outcome Document of the Durban Review Conference, held in Geneva in April 2009, when implementing the Convention in its domestic legal order. The Committee requests that the State party include in its next periodic report specific information on action plans and other measures taken to implement the Durban Declaration and Programme of Action at the national level.18. The Committee recommends that the State party continue to cooperate with civil society organisations working in the area of human rights protection, particularly in combating racial discrimination, and consult with them in connection with the preparation of the next periodic report... [....].

Tien jaar later in het kader van de beraadslagingen over het VN Internationaal jaar 2011 voor mensen van Afrikaanse afkomst hebben de aanbevelingen van de CERD nog niet geleid tot beleidswijziging ten aanzien van de uitvoering van de DDPA 2001.

Nog recenter, 13 jaar later, tijdens een persconferentie op 4 juli 2014 van de VN Werkgroep van Experts over mensen van Afrikaanse Afkomst spreekt de WGPAD over zorgwekkende toestanden in Nederland op het gebied van onder andere Afrophobia. Volgens de Werkgroep hebben burgers van

Afrikaanse afkomst vooral te lijden onder de effecten van de trans Atlantische slavernij en over de waandenkbeelden die zich door middel van cultuuruitingen manifesteren.

Het officieel Rapport van de bevindingen naar aanleiding van de ‘country visit’ wordt in september 2015 verwacht. De conclusies en aanbevelingen zullen dan ook vertaalslag moeten krijgen in het Nationale Decennium Actie Programma.

De aandachtsgebieden

Dit zijn de gebieden die volgens de 5 september werkgroep prioritaire aandacht verdienen bij het ontwikkelen van het Nationaal Actie Programma.

Raciale profilering

Terwijl de VN lidstaten hebben gewaarschuwd af te rekenen met alle praktijken die hun oorsprong vinden in (raciale)ideologieën en theorieën van superioriteit van bepaalde rassen en culturen ten opzichte van anderen, is de ervaring van mensen van Afrikaanse afkomst dat de desbetreffende praktijken in Nederland nog structureel van aard zijn. Voorbeelden zijn: symbolisch geweld in de vorm van racistisch taalgebruik; de Sint Nicolaas cultuur historische traditie met het racistisch onderdeel ‘Zwarte Piet’; het Koningshuis laat zich nog rijden in een Gouden Koets, waarvan de daden op de schildering van het verwerpelijk zijpaneel “Hulde der Koloniën” in 2001 door de VN lidstaten zijn veroordeeld als een misdaad tegen de menselijkheid; het hanteren van raciale profielen door Justitie en Politie met verregaande gevolgen voor vooral mensen van Afrikaanse afkomst; de ongelijke behandeling van mensen van Afrikaanse afkomst binnen onder andere de sectoren van onderwijs, arbeidsmarkt en werkgelegenheid en de politiek. Verschillende acties van verontruste burgers van Afrikaanse afkomst en van Goede wil hebben nog niet geleid tot adequate maatregelen door politieke en bestuurlijke ambtsdragers.

Al met al kan worden gesteld dat Nederland voor een belangrijk deel voldoet aan de analyse van de WGPAD over de huidige toestand van mensen van Afrikaanse afkomst.

De werkgroep komt uiteindelijk tot de conclusie dat de DDPA 2001; de DRC2009 en alle aanverwante resoluties het uitgangspunt moet zijn bij het ontwikkelen van het Nationaal Actie Programma.

Voor wat betreft raciale profilering is het advies dat dit bij wet verboden en strafbaar moet worden gesteld. Van belang is dat er sancties tegenover staan. Wil men de politie beperken in hun willekeurig gedrag van aanhoudingen e.d., dan moet de discretionaire bevoegdheid van de politie worden ingeperkt²⁶.

Reparations

De DDPA 2001 erkent en bevestigt het recht van (individuele) slachtoffers van onder andere het Verleden om rechtvaardige en passende ‘schadeloosstelling’ te eisen. De DDPA gaat ervan uit dat

²⁶ zie ook rapport Amnesty International NL: Racial Profiling en monitoring rapportage m.b.t. Racismebestrijding in NL /ECRI 2013.

Reparations een essentieel element is voor internationale verzoening, rechtsgelijkheid en solidariteit. In dit verband wordt aan bevolen om het Decennium aan te grijpen door de instelling van een Commissie²⁷ die advies moet uitbrengen over een te organiseren Internationale Rondetafelconferentie (IRTC) over Reparations met als focus de trans-Atlantische slavenhandel, slavernij en Kolonialisme en de impact van dat Verleden.

Intersectionele discriminatie

Centraal in de realisatie van de mensenrechten van vrouwen en meisjes is dat discriminatie tegen vrouwen en meisjes en andere schendingen van hun mensenrechten niet alleen plaatsvinden op grond van gender, maar ook op andere gronden, zoals etniciteit, leeftijd, klasse, nationaliteit, handicap, seksuele oriëntatie en gezondheidsstatus. Negatieve beeldvorming en discriminatie kunnen, naar de huidige wetenschappelijke inzichten, het best worden geanalyseerd via de intersectionele benadering²⁸. De positie van een persoon wordt bepaald door zijn of haar gender en zijn of haar etniciteit of andere identiteiten, in onderlinge samenhang. De Beijing VN Wereld Vrouwenconferentie Verklaring (1995) heeft overheden opgeroepen tot het versterken van inspanningen ter verzekering van gelijke rechten en fundamentele vrijheden voor alle vrouwen en meisjes die worden geconfronteerd met veelvuldige barrières die hun ontwikkeling, effectieve participatie en vooruitgang belemmeren.

Intersectionele discriminatie en negatieve beeldvorming ten aanzien van vrouwen en meisjes van Afrikaanse afkomst dienen op nationaal niveau prioritaire aandacht te krijgen bij de bestrijding van racisme, discriminatie, vreemdelingenhaat en aanverwante onverdraagzaamheid.

Het gaat dus niet alleen om een genderbased aanpak voor het bevorderen van gelijkheid maar daarnaast ook om een racebased focus bij de implementatie van het beleid en de ontwikkeling van instrumentaria. Dit, omdat onder andere vrouwen van Afrikaanse afkomst, zoals hierboven gesteld, naast hun vrouw zijn nog steeds te maken hebben met op race gebaseerde vormen van discriminatie. Het VN Vrouwenverdrag (CEDAW) maakt helaas geen onderscheid tussen de posities van zwarte en witte vrouwen. Het is om die reden dat in het kader van het Decennium ook aandacht moet worden besteed aan de vormen van meervoudige discriminatie waarmee vrouwen en meisjes van Afrikaanse afkomst in Nederland te maken hebben. In Nederland wordt er net als het bij het VN Vrouwenverdrag ook geen onderscheid gemaakt. Terwijl er nog steeds genderongelijkheid is tussen zwarte vrouwen en witte vrouwen. Bij het niet rekening houden van het ras en etniciteitsperspectief vooral in Nederlandse context zal deze gang van zaken onmiddellijk gevolgen hebben voor het realiseren van gendergelijkheid (Post MDG 2015). Ook de bestaande ongelijkheid tussen zwarte mannen en witte mannen. 'Nederland is nog steeds een land dat op alle niveaus van het politiek bestuur, nationaal,

²⁷ met inspraak van de landen waar Nederland slavernij en kolonialisme heeft bedreven. In dit verband wordt verwezen naar het Caricom besluit van juli 2013 terzake Reparations

²⁸ Tiye International, maart 2014 ter gelegenheid van de CSW maart 2014 te New York

provinciaal en lokaal, bestuurd wordt door overwegend witte mannen en witte vrouwen, terwijl het land meerkleurig is geworden. Die meer kleurigheid in het politieke bestuur is nog ver te zoeken.

Media

Stimulerende maatregelen zijn gewenst naar de kant van de media voor wat betreft programma's die positieve aandacht schenken aan mensen van Afrikaanse afkomst. Dit om een positievere en objectievere beeldvorming te bevorderen als alternatief voor de stereotypes die erg vernietigend zijn

NiNsee

Tijdens de Informatie- en Inspraakbijeenkomst op 5 september jl. was de algemene conclusie dat het Nederlandse Kabinet in plaats van het NiNsee heeft versterkt het NiNsee heeft verzwakt door de financiering per 1 januari 2014 stop te zetten. Dit heeft grote gevolgen gehad voor het profiel, de missie en de doelstellingen van dit Instituut. Het is gereduceerd van een Nationaal tot een stedelijke (Amsterdamse) voor de Nederlandse samenleving als geheel onzichtbaar geworden instituut, voor mensen van Afrikaanse afkomst in het bijzonder en voor het wetenschappelijke, onderzoek, educatieve en museale domein. Want in tegenstelling tot landen als Engeland en de Verenigde Staten, die over meerdere instituten beschikken en een meerzijdige onderzoekstraditie op het thema slavernij hebben, ontbeert Nederland door het stopzetten van de financiering een hoogwaardig instituut dat is opgezet rond het thema slavernij. De nazaten van de slachtoffers van het Nederlandse slavernijverleden zijn door het stopzetten van de financiering op achterstand gezet. Het bijzonder hoogleraarschap is verdwenen.

Dit is een terrein dat in het kader van het Decennium prioritaire aandacht dient te krijgen.

3.3 Ontwikkeling

In het artikel 158 van het Durban Actieprogramma wordt door de VN lidstaten erkend dat het 'Verleden' ontegenzeggelijk heeft bijgedragen aan onder andere de armoede, onderontwikkeling, marginalisering, sociale uitsluiting, economische verschillen, instabiliteit die mensen van Afrikaanse afkomst over de verschillende delen van de wereld treffen. In de zogenaamde ontwikkelingslanden vooral waar slavernij is bedreven het meest. De VN beschouwt het Decennium als een goed instrument om Programma's en projecten te realiseren die de sociale en economische ontwikkeling van deze samenlevingen en de diaspora stimuleren. Het is een goed instrument om de projecten in het kader van het Decennium te koppelen aan de Millennium Development Goals Post 2015; de Sustainable Development Goals Post 2015 en de Beijing Post 2015 doelstellingen.

De aanbevelingen hebben betrekking op de volgende terreinen:

- kennisinstituut (o.a. voor overstijgende competentieontwikkeling vraagstukken zoals leiderschapontwikkeling, empowerment/identiteitsversterkende trainingen); methodiekontwikkeling in het kader van het meervoudig perspectief; onderzoek en studie;
- het opzetten van een promotiekamer/S.T.E.M om meer mensen/jongeren van Afrikaanse afkomst te stimuleren om promotieonderzoek te doen;
- het in kaart brengen van de onderwijssituatie en positie ten behoeve van een ontwikkelingsprogramma voor nu en de komende tien jaar;
- dit geldt eveneens voor de arbeidsmarktpositie nu en over 10 jaar;
- het bevorderen zelfstandig ondernemerschap;
- kansen in AD landen van herkomst realiseren (handel/MKB);
- (politieke) participatiegraad op diverse terreinen bevorderen;
- onderzoek op het gebied van gezondheidszorg om ook vast stellen mogelijke verbanden tussen bepaalde voorkomende kwalen bij mensen van Afrikaanse afkomst en het Verleden;
- ontwikkelingsprogramma's gericht op jongeren (tienermoeders, jongeren met criminele antecedenten)

3.4. Organisatiestructuur

De aanbevelingen uit deze werkgroep hebben betrekking op de *interne en de externe structuur*.

De werkgroep is van oordeel dat het Decennium Programma ten goede moet komen van alle mensen van Afrikaanse afkomst in het bijzonder, en de Nederlandse samenleving als geheel. Er moet een zichtbaar resultaat zijn geboekt over twee en over vijf jaar wanneer de periodieke evaluatie zal worden gehouden en over tien jaar bij het einde van de periode van het Decennium.

Dat schept verwachtingen ten aanzien van een goed functionerende organisatie- en communicatie structuur. De werkgroep komt daarom tot de conclusie dat de beste optie die is waarbij de Doelgroep zelf betrokken is bij de ontwikkeling van het Nationaal D.A.P. , bij de uitvoering ervan, de monitoring en evaluatie. Een goede afstemming met alle sectoren die iets moeten doen met de uitvoering van het Decennium Programma is essentieel.

De interne structuur

De interne structuur is gericht op de 'Doelgroep' mensen van Afrikaanse afkomst zelf. Het moet worden gezien tegen de achtergrond van de principes van 'zelfdeterminatie en –realisatie' met als doel 'zelfreparatie'. Een afwachtende houding aannemen tot anderen uitvinden, bedenken en bepalen wat goed is voor de GROEP, is geen optie. Mensen van Afrikaanse afkomst zullen zelf moeten uitstralen hoeveel het Decennium hen waard is. Hoezeer het hen te doen is om in een samenleving te wonen waar iedereen het genot ervaart van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en aanverwante Verdragen en Programma's van

Actie die tot doel hebben Racisme, Vreemdelingenhaat en Aanverwante Onverdraagzaamheid in de wereld, de regio en in het land te bestrijden. Het uitgangspunt moet zijn: we doen het niet alleen voor ons zelf maar vooral ook voor onze kinderen en diens kindskinderen.

Er zal daarom moeten worden aangestuurd op een Breed Draagvlak op het gebied van inspraak, medezeggenschap en besluitvorming. De oprichting van een *Nationaal Forum AD Decade 2015-2025* met een evenredige vertegenwoordiging van mannen, vrouwen, meisjes en jonge mannen uit de verschillende herkomstlanden geeft de beste garantie voor het BEREIK van de verschillende focusgroepen waarop het Decennium is gericht.

Het Nationaal Forum is de officiële Gesprekspartner van de Nationale overheid die hoofdverantwoordelijk is voor de uitvoering van het Decennium. Functies van het Forum zijn onder andere:

- intermediair/liaison tussen de verantwoordelijke overheidsorganen en de achterban;
- Lobbyist. Dit houdt in het promoten van de missie en doelstellingen van het Decennium op een manier die anderen aanzet tot positieve actie; mee willen participeren al dan niet in de vorm van het beschikbaar stellen van expertise, faciliteiten en fondsen die een bijdrage leveren aan het succes van het Decennium;
- Makelaar. Brengt partijen bij elkaar ten behoeve van idee, programma en projectontwikkeling, projectuitvoering, monitoring en evaluatie;

Het Nationaal Forum heeft een drieledige structuur:

- Een Nationale Raad. In de Raad participeren (gekozen) afgevaardigden namens de verschillende focusgroepen;
- Een Uitvoerend Orgaan in de vorm van een Projectbureau;
- Een Comité van Good Will Ambassadeurs. In dit Comité participeren (onder andere) prominente personen uit de Doelgroep mensen van Afrikaanse afkomst die zichtbare maatschappelijke en wetenschappelijke prestaties hebben geleverd.

De externe structuur

Ten aanzien van de *externe structuur* adviseert de werkgroep de oprichting van *Nationaal Werkgroep van deskundigen op het gebied van mensen van Afrikaanse afkomst* naar analogie van de structuur van de WGPAD.

Overige aanbevelingen hebben betrekking op de communicatie systemen en middelen.

De werkgroep beveelt verder aan de aanstelling van een *Kwartiermaker*. De uit te oefenen taken hebben betrekking op de ontwikkeling van een aantal producten zoals: het ondersteunen bij de vertaalslag van het VN D.A.P naar het Nationale D.A.P rekening houdende met de NGO Position

Paper. Het ondersteunen bij de ontwikkeling van het (meerjaren)ontwikkeling- en het investeringsplan. Hierin begrepen het werkbudget ten behoeve van de financiering van de activiteiten van het Nationaal Forum en de Werkgroep van deskundigen over mensen van Afrikaanse afkomst.

3.5 Middelen

Het behoeft geen betoog dat voor de uitvoering van het Decennium er financiële middelen nodig zijn. Dit schept verwachtingen aan de kant van de Nederlandse Staat. Op het gebied van een programma budget maar ook op het gebied van stimulerende maatregelen bijvoorbeeld door een intensieve promotiecampagne richting 1) stakeholders die willen mee participeren in het Decennium Programma van Actie 2) de Nederlandse samenleving als geheel. Met andere woorden het moet voor de samenleving helder zijn waar het Decennium voor staat. De samenleving moet eensgezindheid uitstralen bij het horen over en het denken aan het Decennium. Er mag geen dreiging ervan uit gaan.

De uitvoering van het Decennium Programma mag geen sluitstuk zijn van de Nederlandse begroting. Er wordt er van uitgegaan dat de Nederlandse Staat investeert. Een Rijksbijdrage als vliegwiel voor het enthousiasmeren van externe partners/fondsen en ten behoeve van medefinanciering voor een extern aan te trekken programmaontwikkelaar verdient hoge prioriteit.

Voorkomen moet worden dat het Nederlands Kabinet voor het gemak besluit om de uitvoering van het Decennium Actie Programma aan te haken bij een al bestaande Instituut en/of Instelling waarvan de ervaring heeft uitgewezen dat er geen affiniteit is met de vraagstukken waarmee mensen van Afrikaanse afkomst kampen.

Het genereren van eigen inkomsten moet tevens in het licht gezien worden van de vorige paragraaf gestelde principes van 'zelfdeterminatie en zelfrealisatie'. Dit houdt dan ook in dat het Nationaal Forum zich sterk zal moeten maken voor het genereren van inkomsten door het organiseren/uitvoeren van eigen projecten/activiteiten/speerpunten. Het Comité van Good Will Ambassadeurs kan hierbij een rol vervullen.